

fanget ikke mindre end 12,000 Pfd. Aal ugentlig, og denne Fangst andrager en Værdi af mellem 4—5,000 Kr. om Ugen. Det siger sig selv, at det vilde være aldeles uforsvarligt at forbyde en saa stor Indtægt, som dette Fiskeri er for de Fiskere, som bo paa denne Plads. Denne Værdi er altsaa hovedsagelig kommen ind i Lovforslaget med Henblik paa Mariager Fjord alene; men man har paa den anden Side heller ikke ment at kunne nøjes med at nævne netop Mariager Fjord, da det jo dog kunde tænkes at man ad Aare ogsaa kunde opdage andre Pladser her i Landet med dybt Vand, hvor Aalene foretog deres bekendte Vandringer ved Vintertid. Skulde det være Tilfældet, vilde det jo være urigtigt ved Lov at sætte en Stopper for, at Landbrugsministeren kunde tillade Fiskeri med Aalevaad ogsaa paa disse Pladser. Samtidigt med dette Vædringsforslag have vi saa maattet indføre som Underændringsforslag til Vædringsforslaget Nr. 13, hvad jeg nævnte før, en Bestemmelse om, at Kontrollen efter Landbrugsministerens Forskrift udsteder Passertegn til dem, der med deres Aalevaad ønske at benytte sig af den Ret, som gives til at fiske med Aalevaad paa disse dybe Bunde, hvor der med Fordel kan fiskes efter Aal om Vinteren. Dette Vædringsforslag under Nr. 47 er egentlig et af de mere betydelige Vædringsforslag under Nr. 54 bestemmer, at Fiskeriinspektøren skal ansætte Mandstabet paa Kontrollfartøjerne i Stedet for Kontrolløren. Det er jo i og for sig en mindre Vædring, men man har ment, at det var ligesaa rigtigt, at den Ting blev overdragen Inspektøren som Kontrolløren, da der nu er Tale om Ansættelsen af en Fiskeriinspektør. Vædringsforslag Nr. 55 gaar ud paa, at der under samme Vilkaar, som nævnt i § 45, kan ansættes Fiskerifogeder for de Pladser i Gimsfjorden, som jeg før omtalte, hvor det kunde blive nødvendigt at ansætte Fiskerifogeder, idet Beboerne ved at indgive Begæringer derom have Ret til at faa ansat Fiskerifogeder paa samme Vilkaar som andre Steder. Vædringsforslag under Nr. 56 bestemmer, at sidste Stykke af § 52 skal udgaa, idet man formener, at dette kan være forsvarligt efter den Affattelse som Loven nu faar, da der formentlig ikke mere vil kunne opstaa disse Tvivlstilfælde, som tidligere have bestaaet, og som man har anset saa meget over, særlig med Henblik paa § 6 om Aalegaardsrätten, hvor man nu lever under det aldeles vilkaarlige. Vædringsforslag under Nr. 58 er næsten en nødvendig Følge af de Vædringer, som ere tilføjede

Lovens §§ 14 og 42. Man mener, at det vil være hensigtsmæssigt, for ikke at sige nødvendigt, at disse Overtrædelser komme ind under § 53 som hørende under offentlig Raatale. Det sidste Vædringsforslag er kun en Vædring, som siger, at man ikke ophæver Loven, den nu gældende Lov om Ferskvandsfiskeriet, thi naar nærværende Lov træder i Kraft, bliver det jo kun Loven om Saltvandsfiskeri, som gøres overflødig, medens den bestaaende Lov om Ferskvandsfiskeriet selvfølgelig ikke kan ophæves, forinden der vedtages en ny Lov om dette Fiskeri. Jeg har saaledes ganske kortelig gennemgaaet de Vædringer, som ere opstillede af Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling, og jeg skal nu paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage samtlige disse Vædringer, ligesom det er mit Haab, at den højtærede Landbrugsminister vil paaskønne de Bestræbelser, der ere gjorte fra Udvalgets Side for at opnaa Enighed om denne Lov. Jeg formoder, at de Anstrengelser, man fra alle Sider har gjort, kunne tale som Vidnesbyrd om, at man i alle Partier her i Tinget virkelig ønsker at faa en Fiskerilov, og det turde vel ogsaa nok siges, at det er en Lov, som er paatrængende nødvendig. Det vilde være uforsvarligt at skyde det længere ud, vi have længe nok levet under den nu gældende uheldige Lov, en Lov, som efter min Mening har været til Skade baade for Fiskeriet og for Fiskerbefolkningen rundt om i Landet. Jeg skal endnu, før jeg slutter, ligeledes paa Udvalgets Vegne tillade mig at gøre opmærksom paa, at det Andragende, som jeg ved Sagens 2den Behandling anthydede kunde ventes fra Listed og Omegns Fiskeriforening, nu mellem 2den og 3dje Behandling er kommet Udvalget i Hænde. Med den højtærede Formands Tilladelse maatte jeg maaske have Lov til at oplæse i alt Fald nogle Vinter af det:

„Det har alt i en Række af Aar været en almindelig Antagelse, at Rødspætten ikke yngler i Gimsfjorden, men stedse erstattes ved fra Bæsterhavet indvandrende Yngel, en Antagelse, hvis Rigtighed nu er bleven bekræftet ved de af Forskanderen for biologisk Station Dr. phil. Petersen foretagne Undersøgelser, for hvilke der gøres Rede i den af ham til Indenrigsministeriet som Nr. VI. afgivne Beretning.

I denne Beretning ophyses, at Listed Bredning og Vilsund indeholde rigelige Rødspættens og andre Betingelser for Rødspættens Trivsel, men at der desuagtet kun findes forholdsvist meget faa Rødspætter i